

21 października 2011 r.

Tytuły, Imię i NAZWISKO

Pełniona funkcja i Wydział

Nazwa Uczelni

Ulica i numer

Kod pocztowy i miasto

Szanowny Panie Profesorze,

W załączeniu przesyłamy list, jaki w czerwcu br. został skierowany do członków Komitetu Mechaniki PAN przez 3 profesorów i odpowiedź nań Przewodniczącego Komitetu Mechaniki. W liście pisanym jeszcze przed prezentacją wyników badań zespołów prof. Kazimierza Nowaczyka i prof. Wiesława Biniendy z USA, autorzy zwracali uwagę na to, że wszelkie wyjaśnienia dotyczące mechanizmu zniszczenia w tzw. „katastrofie smoleńskiej” pochodzą od osób pozbawionych wiedzy i wykształcenia z dziedziny mechaniki, co stało się źródłem absurdalnych z punktu naukowego teorii i przyczyną ogromnego zamętu społecznego. Podkreślali, że w kwestii tej niezbędny jest wreszcie oficjalny głos nauki polskiej i że wykonanie pod patronatem Komitetu Mechaniki Polskiej Akademii Nauk naukowej analizy dotyczącej mechanizmu zniszczenia samolotu przecięłoby dziennikarskie dywagacje i mogłoby mieć korzystne skutki dla spokoju społecznego. Podkreślić trzeba, że podobne postulaty płyną obecnie nie tylko ze środowisk naukowych, lecz również parlamentarnych i rządowych, czego dowodem są słowa ministra Millera podczas obrad Senatu RP w dniu 3 sierpnia br.

Ze względu na brak dostępu do czarnych skrzynek i fizycznych szczątków samolotu problem postawiony przed zespołem ekspertów polegałby na rozwiązaniu tzw. zadania odwrotnego, tj. na ustaleniu położenia samolotu i prędkości jego szczątków w momencie zdefragmentowania na podstawie dokumentacji technicznej samolotu i dokumentacji fotograficznej (lokalnej i satelitarnej) przedstawiającej postać i dyslokację jego szczątków. Autorzy listu uważali, że nawet, jeśli nie będzie możliwe szczegółowe odtworzenie przebiegu zniszczenia, to z pewnością pewne scenariusze będzie można uznać za wysoce prawdopodobne, a inne wykluczyć.

W odpowiedzi na wspomniany list Przewodniczący Komitetu Mechaniki stwierdził, iż podziela przekonanie o potrzebie wyjaśnienia mechanizmu zniszczenia, lecz zadanie to przekracza możliwości Komitetu Mechaniki PAN.

W tej sytuacji uważamy, iż niezbędne jest okazanie Komitetowi Mechaniki PAN wsparcia przez podjęcie takiego zadania przez wszystkie jednostki naukowe i akademickie zajmujące się profesjonalnie mechaniką i innymi dziedzinami istotnymi dla rozwiązania tego problemu (technika lotnicza, symulacja komputerowa, testy zderzeniowe i inne). Wyjaśnienie mechanizmu zniszczenia samolotu stanowi swoiste wyzwanie wobec nauki polskiej i organów Polskiej Akademii Nauk. Wierzymy jednak, że wspólny wysiłek instytucji nauki polskiej temu wyzwaniu sprosta. Jesteśmy też przekonani, że w przypadku braku określonych specjalistów lub oprogramowania możemy liczyć na merytoryczną pomoc kolegów z ośrodków naukowych na całym świecie.

Sądzymy, że do wyjaśnienia mechanizmu zniszczenia należy podejść tak jak do każdego trudnego zagadnienia naukowego i w pierwszym rzędzie zwołać konferencję naukową poświęconą temu zagadnieniu. Roboczo nazywamy ją Konferencją Smoleńską.

Obecnie, po opublikowaniu wyników badań przeprowadzonych przez zespoły prof. Nowaczyka i prof. Biniendy, zwołanie Konferencji Smoleńskiej staje się sprawą coraz bardziej palącą. Całkowite pozostawienie analizy „katastrofy smoleńskiej” w gestii ośrodków zagranicznych, byłoby dla polskiej nauki poniżające. Natomiast pozostawienie przedstawionych dotąd wyników tych badań bez dyskusji naukowej wystawiałby środowisku naukowemu w Polsce świadectwo wręcz kompromitujące.

Szanowny Panie Profesorze,

Zwracamy się zarówno do Pana osobiście jak i do kierowanego przez Pana zespołu pracowników naukowych z prośbą o pomoc w zorganizowaniu i przeprowadzeniu Konferencji Smoleńskiej. Liczymy na deklarację osobistego udziału Pana Profesora. Wdzięczni też będziemy za wszelkie sugestie co do składu Komitetu Organizacyjnego i Komitetu Naukowego jak też co do organizacji Konferencji i osób, które powinny być do udziału w niej zaproszone.

Odrębną kwestią jest pokrycie kosztów Konferencji. Występujemy w tej sprawie do NCBiR, lecz nie mamy informacji jak NCBiR do naszego wniosku się ustosunkuje. Prosimy więc o rozważenie, czy możliwe byłoby nieodpłatne udostępnienie odpowiedniej sali na obrady Konferencji w kierowanym przez Pana ośrodku lub inne wsparcie finansowe i organizacyjne.

Prosimy przyjąć wyrazy najwyższego szacunku

1.	Prof. dr hab. inż. Władysław Dybczyński	Politechnika Białostocka
2.	Prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz Flaga	Politechnika Krakowska
3.	Prof. dr hab. inż. Jacek Gieras IEEE Fellow, Hamilton Sundstrand Fellow	1) Hamilton Sundstrand Aerospace Applied Research, Rockford, IL. USA 1) Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy, Bydgoszcz
4.	Prof. dr hab. inż. Zdzisław Gosiewski	Politechnika Białostocka
5.	Prof. dr hab., dr h.c. Zbigniew Jacyna-Onyszkiewicz	Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Fizyki
6.	Prof. dr hab. inż. Grzegorz Jemielita	1) Politechnika Warszawska 2) Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego
7.	Prof. zw. dr hab. inż. Janusz Kawecki	Politechnika Krakowska
8.	Dr hab. inż. Marek Łagoda, prof. IBDIM, prof. PL	1) Instytut Badawczy Dróg i Mostów 2) Politechnika Lubelska
9.	Prof. dr hab. inż. Piotr Małoszewski	Helmholtz Zentrum München Institut für Grundwasserökologie, Neuherberg, Niemcy
10.	Prof. dr hab. inż. Jan Obrębski	Politechnika Warszawska
11.	Prof. zw. dr hab. inż. Bolesław Orłowski	Instytut Historii Nauki PAN, Sekcja Historii Nauk Ścisłych i Techniki
12.	Dr hab. inż. Jan Pawlikowski, prof. PW	Politechnika Warszawska
13.	Prof. dr hab. inż. Jacek Rońda	Akademia Górniczo-Hutnicza
14.	Dr hab. inż. Zdzisław Józef Śloderbach prof. PO	Politechnika Opolska
15.	Prof. zw. dr hab. inż. Janusz Turowski, dr h.c. Università di Pavia	Politechnika Łódzka
16.	Dr hab. inż. Piotr Witakowski, prof. AGH, prof. ITB	1) Akademia Górniczo-Hutnicza 2) Instytut Techniki Budowlanej